

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **P. P., IČO X,**
místo podnikání B.,
zastoupeného Mgr. Martinem Holubem, advokátem
sídlem Praha 1 - Nové Město, Revoluční 1082/2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí ČR,**
sídlem Praha 1, Letenská 525/15,

za účasti: Královéhradecký kraj
sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.10.2012, č.j.: 55/100605/2011-124,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra financí ze dne 11.3.2013, č.j. 100284/2012/12-RK, je nicotné.
- II. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 12.10.2012, č.j. 55/100605/2011-124, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministra vnitra ČR ze dne 11.03.2013, č.j.MF-100284/2012/12-RK, PID: MFCR3XCAMV, kterým zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí ministerstva financí ze dne 27.10.2012, č.j. 55/100605/2011-124, PID: MFCR2XHNPF. Tímto rozhodnutím ministerstvo zamítlo návrh žalobce na uložení povinnosti Královéhradeckému kraji vyplátit žalobci na základě Smlouvy o financování akce č. RN-58/06-GS/421/1860 ze dne 26.1.2006 (dále též „Smlouva 1“) a Smlouvy o financování akce č. EZ 144/07-GS/422/2887 ze dne 12.6.2007 (dále též „Smlouva 2“) částku 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím.
2. Žalobce zdůraznil, že obě smlouvy i přes charakter smluv veřejnoprávních zavazují právy i povinnostmi obě smluvní strany, tedy jak žalobce, tak i Královéhradecký kraj. Poukázal na to, že obsah smluv nebyl zcela jednoznačný. Zdůraznil, že předmětné projekty byly řádně zrealizovány a zkolaudovány a samo Ministerstvo financí dospělo v rozhodnutí k závěru, že ustanovení smluv umožňující odstoupení od smlouvy jsou v rozporu s právními předpisy. Je proto přesvědčen o tom, že smlouvy nebyly ze strany Královéhradeckého kraje nikterak dokončeny, žalovaný by měl dle smlouvy 1 i 2 pokračovat v kontrole a řídit se články XV a XVI Smlouvy 1 a 2 a dále Pokyny pro příjemce, konkrétně odstavcem 8 – řešení nestandardních situací. Žalobce namítá, že žalovaný i ministr řešili pouze pochybení z jeho strany, ale nezabývali se porušením procesních povinností ze strany Královéhradeckého kraje, který nepokračoval v kontrole, neřídil se stanovenými články Smlouvy 1 a 2. Namítá tak porušení smluvních ustanovení ze strany Královéhradeckého kraje.
3. V další námitce žalobce namítl, že předmětem Smlouvy 1 byla rekonstrukce Hotelu Praha v Broumově, konkrétně rozšíření stávajících ubytovacích a stravovacích kapacit a vyjádřil přesvědčení, že záměr akce zde definovaný byl plně naplněn – rekonstrukce Hotelu Praha byla již dokončena, hotel navštěvuje každoročně tisíce hostů, disponuje celkem 57 dvoulůžkovými pokoji a 130 lůžky. Smlouva 2 stanovila, že podstatou projektu byla rekonstrukce a nové vybavení ve stávajících 23 pokojích v Hotelu Praha v Broumově a tím zvýšení kvality ubytovacího zařízení Hotel Praha. I tato rekonstrukce již byla dokončena. Znovu připomněl, že nedošlo k ukončení procesu kontroly, když při poslední konané kontrole byl žalobce vyzván k zadání a umístění desky o spolufinancování projektu EU, avšak do týdne obdržel vyrozumění Královéhradeckého kraje o odstoupení od obou smluv. Toto odstoupení ministerstvo financí v rozhodnutí ze dne 28.8.2012, č.j. 55/100605/2011-124, PID: MFCR2XGLTM, označilo za jsoucí v rozporu se zákonem.
4. K vedení samostatně oddělené analytické účetní evidence k úhradě faktur související s realizací uvedl žalobce, že po upozornění na chybné vedení účetnictví předložil samostatnou oddělenou účetní evidenci a své pochybení napravit. Tím se ale Ministr v rozhodnutí o rozkladu vůbec nezabýval a de facto zopakoval jen závěry přijaté ministerstvem financí. Obdobně žalobce argumentoval v případě úhrady faktury č. 2005080 ze dne 7.12.2005, která dle tvrzení ministerstva financí nebyla uhrazena ze

zvláštního účtu, z něhož měly být dle smlouvy jednak provedeny veškeré finanční operace. Královéhradecký kraj si ale musel být vědom toho, že jediným důvodem pro úhradu této faktury z jiného účtu bylo to, že zvláštní účet dosud nebyl zřízen. Měl navíc k tomu povolenou i výjimku. K pozměňování faktur uvedl žalobce, že tak činil, protože se snažil napravit nepřesnosti, kterých se dopustil a na které byl ze strany Královéhradeckého kraje upozorněn. Výkaz výdajů vykazuje soupiska proplacených faktur. Skutečným obsahem faktur se ale ani Ministerstvo, ani ministr nezabývali a žalobce jim vytýká, že postupovali příliš formalisticky.

5. K nerealizaci objektu SO-04 - zázemí kuchyně uvedl žalobce, že tento objekt nebyl nikdy zahrnut do prováděcí dokumentace stavby, objekt zázemí kuchyně řešil pouze umístění kontejneru pro komunální odpad a sklad brambor, stavbou na přilehlém pozemku hotelu. Vzhledem k tomu, že nastal problém s kapacitou parkovacích míst, byla stavba objektu zázemí kuchyně zrušena a plocha využita k parkování. Žalobce vyjadřuje přesvědčení, že nerealizování zázemí kuchyně nebylo podstatnou změnou smlouvy 2, ale jednalo se pouze o bezvýznamnou odchylku, která nemůže mít vliv na posouzení oprávněnosti přiznání dotací z hlediska její výše. Současně zdůraznil, že projekt rekonstrukce hotelu se týká rekonstrukce celkem tří budov, každé s vlastním číslem popisným na náměstí historické části města, z čehož plyne náročnost prováděných prací. Je pochopitelné, že během stavby docházelo k úpravám a změnám výkresové dokumentace, změny však neměly zásadní vliv na splnění monitorovacích ukazatelů. Zdůraznil, že potřeba některých změn je odhalitelná až k samotnému procesu výstavby.
6. K otázce zkrácení dotace zdůraznil, že z potvrzení o administraci žádosti vyplynulo, že žádost byla odsouhlasena a proto se domníval, že k výplatě dojde. Vzhledem k tomuto potvrzení o administraci žádosti postupoval žalobce ve svém druhém projektu zcela shodně jako v prvním. Žalobce v rozkladu upozornil také na obsah „pokynu pro příjemce“, ve kterém je uveden postup takový, že poté co konečný uživatel odevzdá závěrečnou zprávu CEP, následuje tento postup: - CEP do třiceti pracovních dnů po obdržení závěrečné zprávy provede kontrolu zprávy, zároveň provede kontrolu vyúčtování. V případě nesrovnalostí žádá písemně konečného uživatele o doplnění, či opravu údajů, které je konečný uživatel povinen dodat do 320 pracovních dnů, v tomto případě je přerušena lhůta pro provádění kontroly závěrečné zprávy – CEP sdělí konečnému uživateli po odsouhlasení závěrečné zprávy výsledek kontroly a vyzve ho k zaslání poslední žádosti o platbu. Po obdržení žádosti o platbu CEP vystaví žádost o proplacení výdajů akce, na jejímž základě vyhotoví osvědčení o provedené práci. Žalobce zdůrazňuje, že tento postup splněn nebyl, ale ani ministr, ani ministerstvo financí se touto otázkou nezabývalo, ačkoli se jí zabývat v rámci své rozhodovací pravomoci měli.
7. Žalobce upozornil také na to, že dne 20.6.2007 se dostavil za účelem provedení průběžné monitorovací kontroly u žalobce jako žadatele o finanční podporu z grantových schémat společného regionálního programu ROP Ing. K. V., ten se ale nezajímal vůbec o monitorovací ukazatele, o provoz hotelu, zaměstnanost, obsazenost a celkový smysl konané akce. Žalobce vytýká ministerstvu financí i ministrovi, že přikročili k zamítnutí dotace jako celku, aniž by se zabývali též možnostmi zkrácení dotace, když hlavním záměrem udělení dotace bylo podpořit rozvoj cestovního ruchu a podpořit modernizaci a rozšíření ubytovacích kapacit v Královéhradeckém kraji a smysl dotace byl rekonstrukcí hotelu zcela naplněný. Nepřiznání dotace ani v ponížené výši považuje za zcela nepřiměřené. Ministerstvo financí ani ministr se nezabývali skutečností, že se jednalo o

nepodstatné pochybení, které mohlo být na základě výzvy Královéhradeckého kraje napraveno, pokud by byla v rámci kontroly tato pochybení řádně a včas vytýkána a žalobce byl vyzván k odstranění těchto vad. Žalobce je tedy přesvědčen o tom, že mělo být pokračováno v kontrole dle podmínek stanovených ve smlouvě 1 a 2 a pokynech pro příjemce a žalobce měl být vyzván k odstranění vad dle kapitoly 4.2 pokynů pro příjemce, neboť smlouva dle čl. XVII odst. 17.1 nadále trvá.

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný nezpochybňuje, že z obou smluv vyplývají práva i povinnosti pro obě smluvní strany. K námitce, že obsah smluv nebyl jednoznačný, o čemž svědčí, dle žalobce, zrušení ustanovení týkajících se možnosti odstoupení od smlouvy, uvedl žalovaný, že jednoznačnost podmínek stanovených ve smlouvách nelze obecně zpochybňovat tím, že rozhodnutím ministerstva financí ze dne 28.8.2012 byla zrušena ustanovení těchto smluv, která umožňovala odstoupení od smlouvy. Ostatní ustanovení předmětných smluv zůstala nedotčena, když zejména žalovaný upozornil na některé body smluv, ze kterých vyplývají povinnosti žalobce.
9. K námitce, že oba projekty, které byly předmětem obou smluv, byly řádně zrealizovány, uvádí žalovaný, že tuto samotnou realizaci projektů nikdy nezpochybňoval a nezpochybňuje. Předmětné dotace ale měly být vyplaceny žalobci po realizaci projektu za předpokladu, když plní všechny smluvní podmínky, ten ale některé podmínky, které byl povinen v souvislosti s realizací projektu dodržet, nedodržel. Pochybení, zjištěná u projektů spočívají v tom, že žalobce
 - v rozporu s body 14.1 a 14.2 smlouvy č. 1 a body 14.1 a 14.2 smlouvy č. 2 předem neoznámil změny projektů Centru evropského projektování (nerealizování objektu SO 04 – zázemí kuchyně, změny některých výdajů oproti schválenému rozpočtu, který je součástí smlouvy č. 2)
 - v rozporu s bodem 7.5 smlouvy č.1 a bodem 7.5 smlouvy č. 2 nevedl pro každý z projektů samostatnou účetní evidenci.
 - k vyúčtování nákladů projektů, předložil faktury, které neodpovídají požadavkům uvedeným v bodech 7.5 a 8.4 smlouvy č. 1 a v bodech 7.5 a 8.4 smlouvy č. 2, resp. § 11 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, neboť nejsou správné, úplné, průkazné a srozumitelné, nebo neobsahují účel fakturovaných částek a přesně specifikované jednotlivě uznatelné náklady.
 - v rozporu s bodem 7.3 smlouvy č. 1 a č. 2 nehradil veškeré náklady každého z projektu ze zvláštního bankovního účtu
 - v rozporu s bodem 7.8 smlouvy č. 1 a č. 2 nezajistil funkční vnitřní finanční kontrolu
10. Všechna tato porušení jsou natolik závažná, že by byla považována za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, pokud by byly peněžní prostředky poskytnuty. Žalovaný navíc zdůraznil, že podmínky stanovené ve smlouvách jsou v souladu s podmínkami stanovenými pro poskytování peněžních prostředků ze společného regionálního operačního programu ČR na léta 2004 – 2006. Jedná se o projekty spolufinancované z evropského fondu pro regionální rozvoj a z rozpočtu Královéhradeckého kraje, jejichž splnění proto musí být při

kontrole pečlivě ověřeno. Prostředky jsou poskytovány nenávratně a z veřejných rozpočtů, a proto musí být vyžadována naprostá transparentnost k realizaci projektu a evidence nákladů projektů (vedení samostatného účetní evidence, hrazení nákladů projektů ze zvláštního bankovního účtu, zajištění vnitřní finanční kontroly). Zdůraznil, že Královéhradecký kraj doložil, že k porušení povinnosti došlo a doložil, že žalobce zjištěná pochybení neodstranil, ačkoli byl k jejich odstranění opakovaně vyzýván. K tvrzení žalobce, že zjištěné nedostatky odstranil, poukázal na to, že tato informace není pravdivá, resp. že nedostatky byly odstraněny způsobem, který není akceptovatelný, stejně tak není pravdivé tvrzení, že pouze faktura č. 200508 byla uhrazena z jiného účtu a není pravdivé ani tvrzení, že předložené faktury jsou úplné, průkazné a srozumitelné. K námitce žalobce, že objekt SO-04-zázemí kuchyně, nebyl nikdy zahrnut do prováděcí dokumentace stavby, odkázal žalovaný na nabídkový rozpočet na stavební práce, který tvoří přílohu smlouvy o dílo č. 1, v němž je tento objekt uveden. Jestliže tento objekt neměl být realizován, měla být podle bodu 14.1 a 14.2 smlouvy o dotaci č. 1 změna předem oznámena a následně měl být uzavřen dodatek ke smlouvě. Podle bodu 8.1 pokynu pro příjemce pomoci, verze 1.1 ze dne 24.8.2005 se jakákoli odchylka od smlouvy o dotaci nebo o smlouvy o dílo považuje za nedostatek v realizaci akce a nedodržení podmínek (podle bodu 1.3 smlouvy č. 1 jsou pokyny pro příjemce pomoci verze 1.1 nedílnou součástí této smlouvy).

11. K řízení se připojila osoba zúčastněná na řízení Královéhradecký kraj, která ve svém vyjádření uvedla, že z kontroly vyúčtování obou projektů bylo jasné prokázáno, že rozsah projektů uvedených ve smlouvách nebyl naplněn. Následně vyjmenoval nedostatky, které nebyly i přes výzvy žalobcem odstraněny, což byl překážkou k vyplacení dotace. K dalším námitkám se vyjádřil shodně jako žalovaný. K otázce zkrácení dotace pak uvedl, že dopis čj. 219/07 pouze popisoval, v jaké výši jsou aktuálně kontrolovány výdaje, když z ostatní korespondence bylo jednoznačně prokázáno, že kraj opakovaně vytýkal žalobci nejasnosti a nedostatky v dokumentaci a vyúčtování akcí. Kraj prokázal, že nedošlo k naplnění projektů, resp. k dodržení podmínek daných pro realizaci projektů. Osoba zúčastněná uvedla i další skutečnosti, které sice žalobce nerozporoval, které ale dokreslují rozsah a závažnost pochybení z jeho strany. Následně se pak ztotožnila se závěry žalovaného v přezkoumávaných rozhodnutích a zdůraznila, že smlouvy neobsahovaly mechanismus, který by určoval možnost vyplacení pouze části dotace v případě nesplnění vícero podmínek.
12. U jednání soudu setrvali účastníci i osoba zúčastněná na řízení na svých dosavadních stanoviscích. Kromě toho zástupce žalobce při přednesu závěrečného návrhu k tvrzení žalovaného, že nebyla vedena samostatná oddělená účetní evidence, uvedl, že se účtování nemohlo prolínat, neboť první Smlouva byla ukončena dne 31.12.2006 ukončením realizace projektu a druhá Smlouva byla uzavřena až dne 12.6.2007. K tvrzení žalovaného, že úhrada některých faktur nebyla provedena ze zvláštní bankovního účtu uvedeného v každé ze Smluv, poukázal na poskytnutou výjimku, protože ten zvláštní účet ještě neexistoval, a navíc ministerstvo přesně vědělo, jaké částky byly hrazeny, a jedná se tedy podle něj o přepjatý formalismus. Dále pak připustil některá pochybení žalobce, která však nepovažuje za závažná, zejména proto, že projekt byl realizován. Také uvedl, že v roce 2007 byla možnost krácení dotace a Rada si vybrala tuto možnost oproti odstoupení od Smlouvy, když usnesením ze dne 12.12.2007 schválila variantu a). Žalobce nevidí důvod, proč by měl být tento stav negován. Závěrem pak poukázal na to, že neobdržel žádnou sankci za nesprávné vedení účetnictví ze strany finančního úřadu.

13. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, žalobce podal dvě žádosti o dotaci, a to na projekt „Rozšíření ubytovací kapacity Hotelu Praha v Broumově“ a na projekt „Zvýšení kvality ubytovacího zařízení Hotel Praha*** v Broumově“.
14. Na základě žádosti žalobce o dotaci na **projekt „Rozšíření ubytovací kapacity Hotelu Praha v Broumově“** uzavřeli dne 26.1.2006 žalobce a osoba zúčastněná na řízení smlouvu o financování akce č. RN 58/06-GS/421/1860. Podle smlouvy se osoba zúčastněná na řízení zavázala poskytnout po splnění podmínek ve smlouvě stanovených žalobci dotaci ve výši 37,56 % z celkových uznatelných nákladů akce (10,17 % mělo být uhrazeno z krajského rozpočtu, 27,39 % z Evropského fondu pro regionální rozvoj), nejvýše však 4 000 000 Kč.
15. Dne 27. 2. 2007 proběhla administrativní kontrola vyúčtování projektu „Rozšíření ubytovací kapacity Hotelu Praha v Broumově“. Podle protokolu z kontroly **byly v jejím průběhu zjištěny nedostatky** a žalobci byla uložena opatření k jejich nápravě a k doplnění dokumentace.
16. Dne 4. 9. 2007 se konala schůzka za účasti žalobce, zástupců Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a Centra evropského projektování (dále „CEP“) ve věci kontroly závěrečného vyúčtování projektu. V zápisu z této schůzky je uvedeno, že nedošlo k realizaci přístavby objektu SO-04 – zázemí kuchyně, který byl předmětem smlouvy ze dne 26. 1. 2006, dále že soupisy provedených prací u předložených faktur nesouhlasí s rozpočtem ze smlouvy se společností BROUMSTAV spol. s r. o. (dále jen „BROUMSTAV“) a že fakturované částky jsou jen částečně doloženy krycími listy od této společnosti. Závěrem zápisu je konstatováno, že osobě zúčastněné na řízení budou předloženy dvě varianty řešení – buď uznání jen řádně doložených nákladů v rámci původního rozpočtu, nebo vzhledem k závažnosti porušení dotačních pravidel odstoupení od smlouvy.
17. Žalobce na tyto závěry zareagoval dopisem ze dne 23. 9. 2007. V něm mimo jiné uvedl, že záměr akce byl zcela naplněn a hotel prosperuje. Změny, které byly provedeny během stavby a jsou mu vytýkány, nehlásil, neboť se jednalo o změny nepodstatné a neovlivnily záměr akce. K realizaci objektu SO-04 nedošlo proto, aby bylo splněno kritérium parkovacích míst. S odstupem času chápe, že tato změna měla být zaznamenána písemně, ale v každém případě se nejednalo o nějaké záměrné zatajování skutečností. Varianty řešení v podobě zkrácení či zamítnutí dotace označil za nepřiměřeně přísné.
18. Dopisem ze dne 31. 10. 2007 bylo žalobci sděleno, že v rámci kontroly proběhlé dne 20. 6. 2007 nebylo možno určit návaznost původního položkového rozpočtu (daného uzavřenou smlouvou o dílo se společností BROUMSTAV ze dne 5. 12. 2005) na uplatňované faktury a na předložené stavební deníky. Proto byl žalobce dne 12. 7. 2007 vyzván k dodání rekapitulace položkového rozpisu rozpočtu projektu a soupisu provedených prací a dodávek v návaznosti na položkový rozpočet daný uzavřenou smlouvou se společností BROUMSTAV. Tuto rekapitulaci však žalobce nedodal. Taktéž je v dopise uvedeno, že žalobce byl dne 1. 10. 2007 vyzván k doložení krycích listů faktur v souladu s jasným určením návaznosti na rozpočet ze smlouvy o dílo se společností BROUMSTAV. Žalobcem předložené krycí listy však neměly správné náležitosti a vazbu na rozpočet z předmětné smlouvy o dílo a nebylo možné určit jejich návaznost na daný položkový rozpočet. Řádně doloženy tak byly pouze náklady v částce 960 957,91 Kč

(z fakturovaných 10 363 163,74 Kč), z čehož část těchto doložených nákladů nebyla placena ze zvláštního účtu dle smlouvy ze dne 26. 1. 2006. Uznatelnost těchto faktur hrazených z jiných účtů bude předložena k posouzení Radě Královéhradeckého kraje, která má možnost za každé porušení smlouvy ze dne 26. 1. 2006 udělit sankci. Žalobce byl vyzván, aby odstranil vytýkané nedostatky nejpozději do 9. 11. 2007.

19. Žalobce dne 9. 11. 2007 předal další dokumenty k rukám CEP. Dopisem ze dne 29. 11. 2007 byl informován, že vzhledem k nedostatkům předloženého vyúčtování bude Radě Královéhradeckého kraje navrženo usnesení, podle něhož:

1) budou uznány faktury hrazené z jiného než zvláštního bankovního účtu dle bodů 7.2 a 7.3

smlouvy ze dne 26. 1. 2006,

2) bude navrženo neudělení sankcí za porušení citovaného ustanovení smlouvy,

3) budou navrženy dvě následující varianty:

a) posouzení uznatelnosti nákladů předloženého vyúčtování podle přiložené kalkulace, z níž vyplývá, že řádně doloženy byly pouze náklady ve výši 3 458 416,37 Kč (ačkoliv dle smlouvy ze dne 26. 1. 2006 měly být doloženy uznatelné náklady ve výši 10 649 500 Kč). Z řádně uznaných nákladů by pak byla vypočítána přiznaná dotace ve výši 37,56 %, tedy 1 298 981,2 Kč.

b) odstoupení od smlouvy ze dne 26. 1. 2006.

Centrum evropského projektování v dopise uvedlo, že navrhuje variantu a) a že žalobce se k tomuto návrhu může vyjádřit do 5. 12. 2007.

20. Žalobce k tomuto stanovisku uvedl, že návrh výpočtu dle varianty a) je pro něj bezdůvodný a nepřijatelný a že splnil podmínky smlouvy ze dne 26. 1. 2006. Všechny faktury podle něj splňovaly náležitosti daňového dokladu a byly uvedeny v účetní evidenci.
21. Rada Královéhradeckého kraje usnesením č. j. RK/41/1445/2007 dne 12. 12. 2007 schválila variantu a), tedy částečné přiznání dotace s přihlédnutím ke zjištěným pochybením v projektu.
22. Podle zápisu z další schůzky žalobce, zástupců CEP a Královéhradeckého kraje ze dne 21. 5. 2008 žalobce předložil po schválení výše uvedeného usnesení novou verzi krycích listů předložených faktur a novou verzi sestavy peněžního deníku. Tyto sestavy však podle zápisu neodpovídaly sestavám vyúčtování k tomuto projektu, a neodpovídaly tudíž ani stavu vyúčtování, tak jak byl schválen Radou Královéhradeckého kraje dne 12. 12. 2007. Vzhledem k doložení dalších verzí dokumentů, které se neshodovaly s původními verzemi doloženými v rámci vyúčtování, nebylo možné určit, jaký byl skutečný stav. Proto byla navržena revokace usnesení ze dne 12. 12. 2007 a odstoupení od smlouvy ze dne 26. 1. 2006.
23. Dne 9. 7. 2008 provedli zástupci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a CEP kontrolu projektu podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole). Dle závěrů uvedených v protokolu

z kontroly žalobce nedodržel závazek uvedený v čl. VII. smlouvy ze dne 26. 1. 2006 provádět veškeré finanční operace související s projektem prostřednictvím zvláštních účtů uvedených ve smlouvě. Dále nebyl realizován objekt SO-04 – zázemí kuchyně, který byl předmětem žádosti i uzavřené smlouvy. Nerealizování objektu nebylo v rozporu se smlouvou ani nahlášeno jako závažná změna v projektu. U sedmi vyjmenovaných faktur vystavených společností BROUMSTAV nebyly všechny fakturované náklady podloženy krycími listy dodavatele, tudíž byly porušeny podmínky zadávacího řízení na dodavatele stavby. Protože společnost BROUMSTAV byla vybrána jako generální dodavatel stavby, došlo k porušení bodu 8. 1 smlouvy. Dále žalobce nedodržel bod 7.5 smlouvy, tedy povinnost vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci týkající se všech operací a poskytovat z ní požadované údaje kontrolním orgánům. Žalobce od podání žádosti o platbu předložil několik verzí dokladů a sestav daňové účetní evidence. Některé z verzí „opravovaných“ dokladů ale nesouhlasily s doklady označenými za doklady vedené v daňové evidenci žalobce. Předložené vyúčtování tak nelze podle závěrů kontroly považovat za věrohodný obraz skutečného stavu, z čehož plyne nemožnost jednoznačného určení oprávněnosti uplatňovaných nákladů projektu.

24. Žalobce dne 5. 8. 2008 vyjádřil nesouhlas se závěry kontroly. Jeho námitkám proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly nebylo rozhodnutím ředitelky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 11. 8. 2008 vyhověno. Dopisem ze dne 8. 9. 2008 osoba zúčastněná na řízení žalobce informovala o svém odstoupení od smlouvy s odkazem na závěry protokolu ze dne 9. 7. 2008 o výsledku veřejnosprávní kontroly.
25. Žalobce také požádal o dotaci na projekt **„Zvýšení kvality ubytovacího zařízení Hotel Praha*** v Broumově“**. Na základě této žádosti uzavřeli dne 12. 6. 2007 žalobce a osoba zúčastněná na řízení smlouvu o financování akce č. EZ 144/07-GS/422/2887. Podle smlouvy se osoba zúčastněná na řízení zavázala poskytnout po splnění podmínek ve smlouvě stanovených žalobci dotaci ve výši 47,25 % z celkových uznatelných nákladů akce (12,82 % mělo být uhrazeno z krajského rozpočtu, 34,43 % z Evropského fondu pro regionální rozvoj), nejvýše však 996 030 Kč.
26. V průběhu let 2007 a 2008 proběhlo několik administrativních kontrol vyúčtování projektu **„Zvýšení kvality ubytovacího zařízení Hotel Praha*** v Broumově“**. Podle protokolů z těchto kontrol byly v jejich průběhu zjištěny nedostatky a žalobci byla uložena opatření k jejich nápravě.
27. Dne 9. 7. 2008 provedli zástupci Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a CEP kontrolu projektu podle zákona o finanční kontrole. Dle závěrů uvedených v protokolu z kontroly byl žalobce v průběhu administrace projektu vyzván k vysvětlení rozporů v daňové evidenci a doložení chybějících podkladů k fakturovaným částkám. Žalobci byly zaslány čtyři protokoly o výsledcích administrativních kontrol. Žalobce průběžně objasňoval vytýkané nedostatky a doplňoval účetní doklady, přesto osoba zúčastněná na řízení a CEP shledaly, že rozpory nadále trvají a výsledný stav je nedostatečný. Podle závěrů protokolu bylo zjištěno, že žalobce v předloženém vyúčtování projektu uplatňoval náklady, které nebyly uvedeny v projektové žádosti; nad její rámec byly uplatňovány výdaje na provedení elektroinstalace, střešních světlíků, výroba a montáž baru a rekonstrukce schodiště. Tyto změny nebyly řádně ohlášeny, čímž došlo k porušení čl. 14.1 smlouvy. Dále žalobce zadal a vyfakturoval provedení stavebních prací budoucímu vítězi zadávacího řízení na dodavatele stavebních prací ještě před rozhodnutím o přidělení zakázky, což představovalo porušení

bodů 8.1 smlouvy. Fakturace navíc proběhl a i před vydáním souhlasu k ohlášení udržovacích prací. Žalobce také v rozporu s bodem 7.5 smlouvy nepředložil k uplatňovaným fakturám rozpis fakturovaných dodávek. Žalobce od data předložení žádosti o platbu předložil několik verzí dokladů. Z různých verzí dokladů nebylo možné určit, který byl „ten správný“. Osoba zúčastněná na řízení proto nemohla předložené vyúčtování považovat za věrohodný obraz skutečného stavu a nebylo možné jednoznačně určit oprávněnost uplatňovaných nákladů projektu. Výjimečně se může stát, že dojde ke změně či stornu daňového dokladu, ovšem v takové míře je to neobvyklé. Žalobce uváděl Krajský úřad Královéhradeckého kraje i CEP v omyl. Konečně žalobce nedodržel bod 7.5 smlouvy, tedy povinnost vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci týkající se všech operací a poskytovat z ní požadované údaje kontrolním orgánům.

28. Žalobce dne 5. 8. 2008 vyjádřil nesouhlas se závěry kontroly. Jeho námitkám proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly nebylo vyhověno rozhodnutím ředitelky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 11. 8. 2008. Dopisem ze dne 8. 9. 2008 osoba zúčastněná na řízení žalobce informovala o svém odstoupení od smlouvy s odkazem na závěry protokolu ze dne 9. 7. 2008 o výsledku veřejnoprávní kontroly.
29. Ze správního spisu je dále patrné, že žalobce podal k Okresnímu soudu v Hradci Králové žalobu, jíž se na osobě zúčastněné na řízení domáhal zaplacení částky 4 995 982,2 Kč s příslušenstvím. Podle žaloby byly obě akce řádně zrealizovány, přesto osoba zúčastněná na řízení žalobci dotace nevyplatila. Okresní soud v Hradci Králové usnesením ze dne 27. 12. 2010, č. j. 121 C 150/2009 - 334, zamítl námitku nedostatku pravomoci soudu vznesenou osobou zúčastněnou na řízení. Nicméně usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2011, č. j. 21 Co 83/2011 - 368, bylo usnesení okresního soudu zrušeno, řízení zastaveno a věc byla postoupena Ministerstvu vnitra. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že smlouvy, o něž žalobce opřel svůj nárok, jsou veřejnoprávními smlouvami ve smyslu § 161 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), proto spor vzešlý z těchto smluv mělo podle něj na základě § 178 odst. 2 správního řádu rozhodnout Ministerstvo vnitra, jakožto nadřízený správní orgán kraje, který byl stranou smluv. Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 7. 11. 2011, č. j. MV-116821-2/ODK-2011, postoupilo podle § 12 správního řádu návrh na zaplacení výše uvedené částky žalovanému. V daném případě nešlo podle Ministerstva vnitra o subordinální veřejnoprávní smlouvy podle § 161 správního řádu, nýbrž o dohody podle § 36 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, a zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Ministerstvo vnitra vyšlo z § 133 odst. 1 správního řádu, z něhož dovodilo, že příslušným k rozhodnutí byl ústřední správní úřad pro oblast dodržování parametrů hospodaření s finančními prostředky územních samosprávních celků, tedy žalovaný, a to přestože se jednalo o veřejnoprávní smlouvy uzavřené v rámci samostatné působnosti kraje.
30. Dne 12. 10. 2012 žalovaný rozhodnutím č. j. 55/100605/2011 - 124 zamítl podle § 141 odst. 7 správního řádu návrh žalobce na uložení povinnosti osobě zúčastněné na řízení vyplatit mu na základě obou smluv částku 4 995 982,2 Kč s příslušenstvím. Žalovaný sice dospěl k závěru, že odstoupení od obou veřejnoprávních smluv nebylo podle správního řádu možné, shledal však řadu porušení obou smluv ze strany žalobce, a proto návrhu nevyhověl. V tomto ohledu vycházel z obou protokolů o veřejnosprávní kontrole, které podle něj byly použitelnými důkazními prostředky. Ve vztahu ke smlouvě ze dne 26. 1.

2006 žalovaný dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky smlouvy tím, že nerealizoval objekt S0-04 – zázemí kuchyně, dále že tato skutečnost nebyla nahlášena CEP a že takto byla provedena změna projektu bez uzavření písemného dodatku ke smlouvě. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce vedl pro oba projekty společnou evidenci, ačkoliv byl podle smlouvy povinen vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci. Několik v rozhodnutí uvedených faktur nebylo podle žalovaného možné považovat za finanční operace související s projektem, neboť nebyly uhrazeny ze zvláštního bankovního účtu, jak bylo požadováno ve smlouvě. Navíc často nebyly úplné a průkazné. Část fakturovaných prací byla realizována v rozporu s nabídkou společnosti BROUMSTAV a bodem 5. smlouvy o dílo s ní uzavřenou, neboť část prací nebyla realizována subdodavateli uvedenými v nabídce, ani nebyl doložen souhlas s jejich změnou. Také ve vztahu ke smlouvě ze dne 12. 6. 2007 žalovaný dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky této smlouvy. Podle žalovaného byly v evidenci vedeny některé účetní doklady týkající se druhého projektu vztahujícího se ke smlouvě ze dne 26. 1. 2006. Žalobce tak v rozporu s bodem 7.5 smlouvy nevedl samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci. Několik předložených faktur shledal žalovaný neprůkaznými, neboť je žalobce předložil v různých verzích, nesoucích stejné číslo i stejný den vystavení, ale lišících se počty odebíraných kusů a jejich cenou. Několik faktur nebylo v rozporu se smlouvou uhrazeno ze zvláštního bankovního účtu. Některé fakturované práce neodpovídaly účelu projektu uvedenému ve smlouvě a nebyly ani uvedeny v rozpočtu projektu, který byl nedílnou součástí smlouvy. Žalobce uplatnil některé náklady nad rámec rozpočtu projektu, např. náklady na provedení elektroinstalace, střešních světlíků, záclony, závěsy, konzole a osvětlení, čímž porušil bod 14.1 smlouvy. Tyto náklady tak nebyly uznatelné. Žalovaný také zjistil, že předmětem fakturace byly i stavební práce uskutečněné a fakturované před zadáním veřejné zakázky na jejich provedení. Pro tato porušení obou smluv dospěl žalovaný k závěru, že žalobce nesplnil podmínky stanovené v obou smlouvách, s nimiž byl podrobně seznámen a jejichž podpisem vyjádřil s podmínkami v nich uvedenými souhlas. Podle bodů 1.1 a čl. IV. obou smluv mu však měly být požadované dotace poskytnuty pouze za předpokladu, že sjednané podmínky splní. To se nestalo, a proto žalovaný návrh žalobce na uložení povinnosti osobě zúčastněné na řízení vyplatit mu na základě obou smluv částku 4 995 982,2 Kč s příslušenstvím podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítl.

31. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2012 rozklad. Měl za to, že oba projekty byly řádně zrealizovány a zkolaudovány. Odstoupení od smluv nebylo platné, tudíž osoba zúčastněná na řízení měla nadále pokračovat v kontrole, která nebyla dokončena, a postupovat podle čl. 15 (smluvní sankce) a čl. 16 (částečné zkrácení dotace) obou smluv. Žalobce dále rozporoval některá vytykána porušení jeho smluvních povinností a jejich závažnost. K výtce, že nevedl samostatnou účetní evidenci pro každý projekt, podotkl, že po upozornění toto své pochybení napravil. Faktury považoval za dostatečně průkazné. Podle žalobce z nich byl zřejmý účel vystavení. Pozměněny byly z důvodu napravení nepřesností, na které byl upozorněn. Pokud zde byly v tomto ohledu vady, měl být vyzván k jejich odstranění podle kapitoly 4.2 Pokynů pro příjemce. Podle něj bylo zamítnutí návrhu na vyplacení celé částky nepřiměřené. Žalovaný měl eventuálně zvážit zkrácení dotace.
32. Rozhodnutím ze dne 11. 3. 2013, č. j. MF-100284/2012/12-RK, ministr financí rozklad zamítl, neboť se ztotožnil s žalovaným, že žalobce pochybil způsobem popsáním v rozhodnutí ze dne 12. 10. 2012. Osoba zúčastněná na řízení přitom doložila, že žalobce

opakovaně k odstranění pochybení vyzývala. K námitce nevyplacení alespoň části dohodnuté dotace ministr financí uvedl, že takto správní orgán rozhodnout v daném řízení nemohl, neboť v případě návrhu na vyplacení dotace ve výši 4 995 982,2 Kč správní orgán posuzuje pouze, zda zde byl dán právní důvod pro poskytnutí, či odmítnutí dotace, přičemž je vázán návrhem žalobce. O poskytnutí peněžních prostředků na základě obou smluv rozhoduje územní samosprávný celek jako jejich poskytovatel v samostatné působnosti. Správní orgán nemůže do rozhodování v samostatné působnosti kraje zasahovat; je třeba analogicky vycházet z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož nemůže odvolací správní orgán svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti. Ve sporném správním řízení správní orgán nemůže určit výši prostředků, které měly či neměly být poskytnuty.

33. Žalobce napadl rozhodnutí ministra financí žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s., o které rozhodl městský soud rozsudkem ze dne 21. 9. 2016, č. j. 11 Af 21/2013 – 56, kterým zrušil rozhodnutí ministra financí ze dne 11. 3. 2013 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud vyšel ze závěrů žalovaného, že odstoupení osoby zúčastněné na řízení od smluv bylo neplatné. V takovém případě bylo nadále na osobě zúčastněné na řízení, aby podle obou smluv dořešila, zda dotaci poskytne, případně v jaké výši. Podle čl. 16 obou smluv měla osoba zúčastněná na řízení, pokud dospěla k závěru, že žalobce porušil své smluvní povinnosti, žalobci sdělit, že neobdrží plnou část dotace, případně že má povinnost část dotace vrátit, a to písemně se zdůvodněním, proč ke krácení dotace v daném rozsahu došlo. Žalovaný, aniž by umožnil osobě zúčastněné na řízení tento postup, sám začal předčasně řešit otázku, zda má žalobce na výplatu dotace nárok, či nikoliv. Tento postup ale nebyl podle městského soudu v souladu s čl. 16 smluv, neboť o částečném zkrácení dotace či pozastavení plateb dotace mohla rozhodnout pouze osoba zúčastněná na řízení. Městský soud tak uzavřel, že obě smlouvy byly nadále platné, přičemž žalobce dosud nebyl informován o tom, zda mu bude částka vyplacena či zda dojde k jejímu zkrácení. Napadené rozhodnutí ministra financí tak městský soud shledal nepřezkoumatelným ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť se v něm ministr financí vůbec nezabýval otázkou platnosti smluv ani plněním práv a povinností plynoucích z těchto smluv.
34. Na základě kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31.5.2017, č. j. 7 Afs 250/2016 - 43 rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že obě smlouvy o poskytnutí dotací byly veřejnoprávními smlouvami ve smyslu § 159 odst. 1 správního řádu, nikoli smlouvami soukromoprávními a že se v případě sporu mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení jednalo o spor ohledně výkladu obou veřejnoprávních smluv, spadající pod § 169 odst. 1 správního řádu. Proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávních smluv ale nelze s ohledem na § 169 odst. 2 správního řádu podat odvolání ani rozklad. V úvahu připadá pouze žaloba ve správním soudnictví podle § 65 s. ř. s. Ministr financí tedy věcně rozhodoval o rozkladu, který nebyl podle § 169 odst. 2 správního řádu vůbec přípustný, a proto je jeho rozhodnutí nutno považovat za nicotné. Nejvyšší správní soud vytkl městskému soudu, že neměl vůbec přistoupit k posuzování zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí ministra financí, ale namísto toho měl podle § 76 odst. 2 s. ř. s. vyslovit jeho nicotnost. Městskému soudu uložil, aby v dalším řízení prohlásil rozhodnutí ministra financí ze dne 11. 3. 2013 za nicotné a žalobu posoudil i jako podanou přímo proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2012. Závěrem pak korigoval názor městského soudu, že žalovaný, aniž by umožnil osobě zúčastněné na řízení

postupovat dále v souladu se smlouvami, nesprávně začal řešit otázku, zda má žalobce na výplatu dotace nárok, či nikoli, a že se jednalo o rozhodování ze strany žalovaného předčasné, neboť povinností žalovaného jakožto správního orgánu bylo o tomto návrhu rozhodnout, a to způsobem, který mu ukládá § 141 odst. 7 správního řádu, a bez zbytečných průtahů.

35. Městský soud v Praze na základě výše uvedeného pak znovu přezkoumal podle ustanovení § 75 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, napadená rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu, že se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení dvou rozhodnutí, a to jak Ministra financí ze dne 11.3.2013, tak i rozhodnutí žalovaného ministerstva ze dne 12.10.2012, zabýval se městský soud nejprve otázkou, zda je oprávněn posuzovat zákonnost obou těchto rozhodnutí a zjistil, že tomu tak není. Vázán názorem Nejvyššího správního soudu rozhodl městský soud výrokem I. o nicotnosti rozhodnutí ministra financí ze dne 11.3.2013, č.j. 100284/2012/12-RK, neboť v projednávané věci ministr financí věcně rozhodoval o rozkladu, který nebyl podle § 169 odst. 2 správního řádu vůbec přípustný; jeho rozhodnutí je tedy nutno považovat za nicotné. Proto městský soud postupoval podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s., dle kterého zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu, a jeho nicotnost vyslovil ve výroku I. tohoto rozsudku.
36. Vázán právním názorem vyjádřeným ve výše uvedeném zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu (ustanovení § 110 odst. 3 s.ř.s.) přezkoumal znovu žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.). Poté dospěl k závěru, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného ministerstva ze dne 12.10.2012, č.j. 55/100605/2011-124, není důvodná.
37. Městský soud při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel z toho, že mezi účastníky není sporné, že smlouvy o financování obou akcí, které byly uzavřeny mezi žalobcem a Královéhradeckým krajem, jsou veřejnoprávními smlouvami ve smyslu § 159 a následujících správního řádu a žalovaný v napadeném rozhodnutí jako správní orgán příslušný podle § 169 správního řádu rozhodoval v řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy, tedy o tom, zda žalobce splnil stanovené podmínky a má tedy na vyplacení požadované částky nárok.
38. Vzhledem k tomu, že žalovaný zdůraznil, že všechna porušení jsou natolik závažná, že by byla považována za porušení rozpočtové kázně, odkazuje městský soud na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2018, č.j. 1 Afs 291/2017 – 33 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém dospěl k závěru, že každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel]. Tento závěr lze dle městského soud aplikovat i na projednávanou věc, ve které byly dotační podmínky stanoveny ve Smlouvách. Navíc rozšířený senát zdůraznil, že poskytnutí dotace představuje dobrodíní ze strany státu, čemuž odpovídá i oprávnění poskytovatele dotace svázat příjemce dotace přísnými podmínkami.

39. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že důvodem pro neposkytnutí žalobcem požadované dotace byla zjištění Královéhradeckého kraje o tom, že žalobce nesplnil některé podmínky stanovené v předmětných smlouvách. Soud se proto zabýval otázkou, zda žalobce porušil dotační podmínky stanovené ve Smlouvách 1 a 2 způsobem uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
40. Dle závěrů uvedených v Protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly u projektu „Rozšíření ubytovací kapacity Hotelu Praha v Broumově“ provedené dne 9.7.2008 žalobce nedodržel závazek uvedený v čl. VII. smlouvy ze dne 26. 1. 2006 provádět veškeré finanční operace související s projektem prostřednictvím zvláštních účtů uvedených ve smlouvě. Dále nebyl realizován objekt SO-04 – zázemí kuchyně, který byl předmětem žádosti i uzavřené smlouvy. Nerealizování objektu nebylo v rozporu se smlouvou ani nahlášeno jako závažná změna v projektu. U sedmi vyjmenovaných faktur vystavených společností BROUMSTAV nebyly všechny fakturované náklady podloženy krycími listy dodavatele, tudíž byly porušeny podmínky zadávacího řízení na dodavatele stavby. Protože společnost BROUMSTAV byla vybrána jako generální dodavatel stavby, došlo k porušení bodu 8. 1 smlouvy. Dále žalobce nedodržel bod 7.5 smlouvy, tedy povinnost vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci týkající se všech operací a poskytovat z ní požadované údaje kontrolním orgánům. Žalobce od podání žádosti o platbu předložil několik verzí dokladů a sestav daňové účetní evidence. Některé z verzí „opravovaných“ dokladů ale nesouhlasily s doklady označenými za doklady vedené v daňové evidenci žalobce. Předložené vyúčtování tak nelze podle závěrů kontroly považovat za věrohodný obraz skutečného stavu, z čehož plyne nemožnost jednoznačného určení oprávněnosti uplatňovaných nákladů projektu.
41. Dle závěrů uvedených v Protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly u projektu „Zvýšení kvality ubytovacího zařízení HOTEL Praha*** v Broumově“ provedené také dne 9.7.2008 bylo zjištěno, že žalobce v předloženém vyúčtování projektu uplatňoval náklady, které nebyly uvedeny v projektové žádosti; nad její rámec byly uplatňovány výdaje na provedení elektroinstalace, střešních světlíků, výroba a montáž baru a rekonstrukce schodiště. Tyto změny nebyly řádně ohlášeny, čímž došlo k porušení čl. 14.1 smlouvy. Dále žalobce zadal a vyfakturoval provedení stavebních prací budoucímu vítězi zadávacího řízení na dodavatele stavebních prací ještě před rozhodnutím o přidělení zakázky, což představovalo porušení bodu 8.1 smlouvy. Fakturace navíc proběhla i před vydáním souhlasu k ohlášení udržovacích prací. Žalobce také v rozporu s bodem 7.5 smlouvy nepředložil k uplatňovaným fakturám rozpis fakturovaných dodávek. Žalobce od data předložení žádosti o platbu předložil několik verzí dokladů. Z různých verzí dokladů nebylo možné určit, který byl „ten správný“. Osoba zúčastněná na řízení proto nemohla předložené vyúčtování považovat za věrohodný obraz skutečného stavu a nebylo možné jednoznačně určit oprávněnost uplatňovaných nákladů projektu. Výjimečně se může stát, že dojde ke změně či stornu daňového dokladu, ovšem v takové míře je to neobvyklé. Žalobce uváděl Krajský úřad Královéhradeckého kraje i CEP v omyl. Konečně žalobce nedodržel bod 7.5 smlouvy, tedy povinnost vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci týkající se všech operací a poskytovat z ní požadované údaje kontrolním orgánům.
42. Žalobce s vytčenými pochybeními nesouhlasil a trval na vyplacení požadované dotace, neboť byl i nadále přesvědčen, že uvedené podmínky splnil a má tedy na vyplacení dotace nárok. Žalovaný jako správní orgán příslušný k řešení sporu z veřejnoprávních smluv se

zabýval otázkou, zda žalobce při realizaci obou projektů podmínky stanovené ve smlouvách porušil tak, jak mu bylo vytčeno Královéhradeckým krajem jako poskytovatelem dotace.

43. Žalobce v podané žalobě v první řadě vytýká osobě zúčastněné na řízení porušení procesních povinností, které spatřuje v tom, že smlouvy nebyly ze strany Královéhradeckého kraje nikterak dokončeny, žalovaný by měl dle smlouvy 1 i 2 pokračovat v kontrole a řídit se články XV a XVI Smlouvy 1 a 2 a dále Pokyny pro příjemce, konkrétně odstavcem 8 – řešení nestandardních situací. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že žalovaný řešil pouze pochybení z jeho strany, ale nezabýval se porušením procesních povinností ze strany Královéhradeckého kraje, který nepokračoval v kontrole, neřídil se stanovenými články Smlouvy 1 a 2. Namítal proto porušení smluvních ustanovení ze strany Královéhradeckého kraje.
44. Touto otázkou se městský soud zabýval již v přechodném rozhodnutí, které zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem, ve kterém korigoval městským soudem vyslovený závěr o tom, že žalovaný, aniž by umožnil osobě zúčastněné na řízení postupovat dále v souladu se smlouvami, nesprávně začal řešit otázku, zda má žalobce na výplatu dotace nárok, či nikoli, a že se jednalo o rozhodování ze strany žalovaného předčasně. S odkazem na ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu, podle kterého správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhověl, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne, zdůraznil, že bylo povinností žalovaného o podaném návrhu rozhodnout bez zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 správního řádu), respektive ve lhůtě pro vydání rozhodnutí podle § 71 správního řádu (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 A 192/2015 - 41). Žalovaný tedy neměl a ani nemohl vyčkávat na případný další postup osoby zúčastněné na řízení, která byla účastníkem sporného řízení (§ 141 odst. 3 správního řádu). Pokud zde byl návrh žalobce, bylo povinností žalovaného o něm rozhodnout, a to způsobem odpovídajícím § 141 odst. 7 správního řádu.
45. V projednávané věci se žalobce svým návrhem domáhal na osobě zúčastněné na řízení zaplacení částky 4 995 982,2 Kč s příslušenstvím. Podaným návrhem bylo v souladu s § 141 odst. 2 správního řádu sporné řízení zahájeno. Povinností žalovaného jakožto správního orgánu bylo o tomto návrhu rozhodnout, a to způsobem, který mu ukládá § 141 odst. 7 správního řádu. Žalovaný tedy mohl: 1) návrhu žalobce zcela vyhovět a osobě zúčastněné na řízení uložit, aby žalobci zaplatila 4 995 982,2 Kč s příslušenstvím, 2) návrhu žalobce částečně, tj. do určité výše vyhovět, a ve zbytku návrh zamítnout, 3) návrh žalobce zcela zamítnout.
46. Při posouzení důvodnosti námitky žalobce, že žalovaný měl zohlednit, že smlouvy nebyly ze strany Královéhradeckého kraje nikterak dokončeny, a že by tedy měl Královéhradecký kraj pokračovat v kontrole a řídit se články XV a XVI Smlouvy 1 a 2 a Pokyny pro příjemce, konkrétně odstavcem 8 – řešení nestandardních situací, soud považuje za nutné připomenout průběh řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení je v projednávané věci sporné, zda žalobce splnil podmínky, k jejichž splnění se zavázal podpisem obou předmětných Smluv. Žalobce, vzhledem k tomu, že byl přesvědčen o tom, že veškeré podmínky splnil, a proto má na vyplacení dotace nárok, podal k okresnímu soudu žalobu, ve které požadoval, aby mu osoba zúčastněná na řízení zaplatila částku 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím. Vzhledem k tomu, že ze správního spisu soud zjistil, že obecné soudy rozhodly o své nepřislušnosti k rozhodování ve věci, a příslušný k rozhodnutí je žalované ministerstvo,

byla podaná žalobu postoupena žalovanému, který na jejím základě řešil spor z předmětných veřejnoprávních smluv a vydal napadené rozhodnutí. Z obsahu této, původně občanskoprávní žaloby, se ale nepodává, že by v ní žalobce poukazoval na „nedokončení smluv“ ze strany Královéhradeckého kraje, ani na nutnost pokračovat v kontrole tak, jak na ně poukazuje v nyní podané žalobě u správního soudu. Naopak žalobce v žalobě podané k okresnímu soudu pouze tvrdil, že ze Smluv vyplývá závazek Královéhradeckého kraje při splnění podmínek uvedených ve Smlouvě dotaci poskytnout. Nezmínil se ani o tom, že Královéhradecký kraj od smlouvy odstoupil (v době podání žaloby u okresního soudu, odstoupení nebylo zpochybněno). On sám v této žalobě, která byla později posouzena jako návrh pro zahájení správního řízení, pouze tvrdil, že oba projekty, za jejichž provedení se žalovaný zavázal ve Smlouvách poskytnout dotaci, byly řádně zrealizovány, stavební práce byly ukončeny a objekt hotelu byl následně řádně zkolaudován. Poukázal také na to, že v souvislosti s plněním Smluv vyúčtoval uznatelné náklady v žalobě uvedenými fakturami. Znovu zopakoval znění čl. III. odst. 1 obou Smluv a zdůraznil, že mu měl žalovaný vyplatit částku 4.995.982,20 Kč, což ale ani přes výzvy žalobce nesplnil.

47. Po té, co žaloba byla postoupena ministerstvu financí jako správnímu orgánu příslušnému o sporu rozhodnout, zahájilo ministerstvo na jejím základě řízení, když žalobu pro účely správního řízení dle jejího obsahu posoudilo jako „Návrh P. P. proti Královéhradeckému kraji o zaplacení částky 4,995.982,20 Kč s příslušenstvím“. Tím byla splněna podmínka pro zahájení správního řízení stanovená v ustanovení § 141 odst. 2 s.ř.s., tedy, že sporné řízení se zahajuje na návrh. V případě sporného řízení jde o řízení, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci prohlašuje, že určitá osoba, jako účastník právního vztahu, má nebo nemá určitá práva nebo povinnosti na základě takového právního vztahu, tedy vydání deklaratorního rozhodnutí. Správní orgán v zahájeném řízení při rozhodnutí vzniklého sporu vychází ze skutečností a námitek tak, jak je uvedl navrhovatel v podaném návrhu. V projednávané věci to tedy byl žalobce, který svým návrhem určil rozsah, v jakém se následně žalovaný zabýval splněním podmínek uvedených v obou veřejnoprávních smlouvách ze strany účastníků i splněním jejich povinností.
48. Pokud tedy žalobce v podané žalobě k okresnímu soudu, na základě které bylo zahájeno řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy, a ve které žalobce vymezil předmět řízení u správního orgánu, žádné porušení procesních povinností ze strany Královéhradeckého kraje nenamítal, nemělo žalované ministerstvo důvod se v napadeném rozhodnutí porušením povinností ze strany Královéhradeckého kraje spočívající dle žalobce v tzv. „nedokončení Smluv“ zabývat. Žalobce v Návrhu na zahájení řízení pouze tvrdil, že on své povinnosti splnil, a proto byl Královéhradecký kraj povinen požadovanou částku vyplatit, neboť se k tomu zavázal v čl. I. odst. 1.1. Smlouvy I. a Smlouvy II. Současně odkázal na čl. III. odst. 3.1. obou Smluv, ve kterých byla stanovena výše dotace, a na čl. IV, podle kterého je dotace poskytnuta při splnění stanovených podmínek po skončení celé akce způsobem a za podmínek popsanych v Pokynech pro příjemce.
49. Z uvedeného vyplývá, že žalobce v podaném Návrhu na zahájení správního řízení, v jehož rozsahu žalovaný řešil spor mezi účastníky obou veřejnoprávních smluv, žádné námítky ani návrhy týkající se povinností žalovaného, který měl dle žalobce postupovat dle článků XV a XVI smlouvy 1 i 2 a pokračovat v kontrole, a dále se řídit odstavcem 8 Pokynů pro příjemce – řešení nestandardních situací, neuplatnil. Nelze proto vytýkat žalovanému, že se

při rozhodování sporu ze Smluv nezabýval porušením těchto povinností ze strany Královéhradeckého kraje jako účastníka řízení. Námitka, že se žalovaný opomenul těmito skutečnostmi zabývat, je proto nedůvodná.

50. Soud si je vědom, že podle stávající judikatury může žalobce uplatnit námitky nově až v řízení před soudem, avšak jak již výše uvedl, nelze vytýkat žalovanému, že se jí ve svém rozhodnutí nezabýval, jestliže žalobce uvedené pochybení ve správním řízení vůbec nenamítl.
51. Soud pro úplnost uvádí, že podle bodu 17.1.Smlouvy 1 a 2 byly obě smlouvy uzavřeny na dobu určitou, a to na dobu trvání akce, což potvrdil i zástupce žalobce u jednání soudu, když uvedl, že Smlouva č. 1 byla ukončena dne 31.12.2006 ukončením realizace projektu, a i v podané žalobě zdůrazňuje, že oba projekty již byly zrealizovány a zkolaudovány.
52. Žalobce v další námitce vytýká žalovanému, že odhlédl od předmětu obou Smluv, neboť v obou případech byl Smlouvami definovaný záměr akce plně naplněn, když rekonstrukce Hotelu byla dokončena. K tomu soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by byla zpochybňována samotná realizace obou projektů. Pro posouzení důvodnosti této námitky je nutné vycházet z ujednání uvedených ve Smlouvách, kde je v bodu 1.1 a v článku IV. obou Smluv uvedeno, že dotace budou poskytnuty po splnění podmínek stanovených ve Smlouvě a za podmínek popsanych v Pokynech pro příjemce. Z uvedeného vyplývá, že aby mohla být dotace žalobci vyplacena ve výši stanovené v čl. III. obou Smluv, musel by žalovaný dodržet všechny podmínky stanovené ve Smlouvách v souvislosti s realizací obou projektů. Podstatné z hlediska vypořádání této námitky proto není důležité, zda žalobce naplnil účel Smlouvy 1 a 2, ale zda žalobce splnil veškeré podmínky stanovené v těchto Smlouvách. Ani tuto námitku soud důvodnou neshledal.
53. V další námitce žalobce k vedení samostatné oddělené analytické účetní evidence pouze obecně uvedl, že po upozornění na chybné vedení účetnictví předložil samostatnou oddělenou účetní evidenci a své pochybení napravil a že se žalovaný tímto tvrzením žalobce nezabýval. Soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě podané k okresnímu soudu, na jejímž základě bylo zahájeno správní řízení, neuvedl žádné skutečnosti, ze kterých by bylo patrné, že provedl nápravu svého pochybení, jakým způsobem tak učinil a kdy. Nelze proto vytýkat žalovanému, že se nevypořádal s námitkou, kterou, jak sám žalobce připomíná, vznesl až v rozkladu proti napadenému rozhodnutí žalovaného, tedy až po vydání napadeného rozhodnutí, ačkoli tak mohl učinit již v návrhu, případně v průběhu správního řízení. Ve vyjádření k protokolu o kontrole č. 4 ze dne 6.5.2008, které sepsal žalobce dne 20.5.2008 a adresoval CEP ke zjištěným pochybením pouze uvedl, že mu účetní program neumožňuje vygenerovat sestavy peněžního deníku pro jednotlivé projekty. V souladu s tímto sdělením žalobce je sdělení Královéhradeckého kraje, který zdůraznil, že účetní evidence, která byla kraji, resp. Centru evropského projektování, na základě vytýkaných nedostatků žalobcem předložena, potvrdila, že podmínka vedení samostatné oddělené analytické evidence dodržena nebyla. Účetní evidence tedy byla vedena pro oba projekty společně.
54. Podle bodu 7.5. Smlouvy 1 a 2 měl žalobce stanovenou povinnost vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci týkající se všech operací souvisejících s akcí a poskytovat z ní požadované údaje všem kontrolním orgánům.

55. Pokud tedy žalovaný za tohoto stavu v napadeném rozhodnutí s ohledem na zjištění uvedená v protokolech o výsledku kontrol ze dne 6.5.2008 a ze dne 9.7.2008 konstatoval porušení podmínky stanovené v bodu 7.5., nelze považovat tento závěr za učiněný v rozporu se skutkovými zjištěními. Ze správního spisu není patrné, že by žalobce toto pochybení napravil a jakým způsobem. Soud pro úplnost uvádí, že žalobce konkrétní skutečnosti k tomu, jakým způsobem a kdy porušení této podmínky napravil, netvrdil ani v rozkladu, který podal proti napadenému rozhodnutí, a na který v této souvislosti sám odkazuje. Tuto námitku soud proto také neshledal důvodnou.
56. Soud pak považuje za nutné ještě uvést, že žalobce v podané žalobě tedy připustil pochybení při vedení účetnictví, které podle něj po upozornění napravil a vytýká žalovanému, že se tímto tvrzením nezabýval. Žalobce u jednání soudu k chybně vedenému účetnictví zcela v rozporu s tímto svým předchozím tvrzením uvedl, že se účtování nemohlo prolínat, neboť první Smlouva byla ukončena dne 31.12.2006 ukončením realizace projektu a druhá Smlouva byla uzavřena až dne 12.6.2007. Soud toto nové tvrzení uvádí pouze na dokreslení situace, neboť žalobce tuto námitku vznesl až v závěrečné řeči u jednání soudu, tedy až po uplynutí lhůty.
57. Soud si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených ve zrušujícím rozsudku č.j. 7 Afs 251/2016, kterými zavázal zdejší soud poskytnout žalobci prostor k případnému doplnění námitek vůči rozhodnutí žalovaného, což městský soud učinil usnesením ze dne 27.11.2017, č.j. 11 Af 21/2013 – 97, a stanovil žalobci lhůtu dvou týdnů k uplatnění námitek. Usnesení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 29.11.2017. Lhůta pro podání námitek tedy žalobci uplynula dne 13.12.2017. Žalobce v této lhůtě námitky neuplatnil a vyjádřil se až dne 19.12.2017, tedy po jejím uplynutí. V tomto podání pouze odkázal na rozklad, který podal proti napadenému rozhodnutí a upravil petit žaloby.
58. Přestože žalovaný i osoba zúčastněná na řízení poukazovaly na to, že námitky žalobce vznesl až po uplynutí soudem stanovené lhůty, městský soud za vzniklé situace postupoval ve prospěch žalobce, a podané vyjádření akceptoval jako podané ve lhůtě. Soud ale nemůže akceptovat vznesení námitek proti rozhodnutí pouhým odkazem na rozklad, když je patrné, že žalobce na výzvu soudu žádné jiné námitky nevznesl. Soud není povinen porovnávat znění žaloby a rozkladu a zjišťovat, zda jsou v rozkladu uplatněny některé další námitky, které žalobce v nyní podané žalobě neuvedl. Žalobce měl možnost konkrétní námitky uplatnit, a protože tak neučinil akceptovatelným způsobem, vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí z námitek uplatněných v žalobě, která původně směřovala i proti rozhodnutí ministra o rozkladu.
59. Soud považuje za nutné zdůraznit, že zákon umožňuje podat žalobu ve správním soudnictví jen ve stanovené lhůtě, která podle ustanovení § 72 odst. 1 „s.ř.s. činí dva měsíce poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon jinou lhůtu. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
60. Městský soud je vázán názorem Nejvyššího správního soudu, že je nutno posoudit žalobu jako podanou též přímo proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2012 a že skutečnost, že toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 10. 2012 a žaloba byla podána až dne 13. 5. 2013, nemůže městský soud vést k závěru o opožděnosti žaloby ve vztahu k tomuto rozhodnutí, a to právě proto, že byl žalobce veden nesprávným poučením o přípustnosti

rozkladu, v důsledku čehož žalobu podal až po vyčerpání tohoto domněle přípustného opravného prostředku.

61. Městský soud má však za to, že skutečnost, že žalobci bylo umožněno v nově stanovené lhůtě vznést další námitky proti napadenému rozhodnutí, nemůže znamenat, že žalobce dostal prostor pro vznášení námitek po neomezeně dlouhou dobu. Pokud tedy žalobce vznesl u jednání soudu dne 5.2.2019 další dosud neuplatněné námitky, nelze tyto námitky akceptovat jako podané včas.
62. Žalobce u jednání, kromě již výše uvedené námitky týkající se povinnosti žalobce vést samostatnou oddělenou analytickou účetní evidenci, ke které se soud již vyjádřil v bodu 56., k tvrzení žalovaného, že úhrada některých faktur nebyla provedena ze zvláštní bankovního účtu uvedeného v každé ze Smluv, poukázal na poskytnutou výjimku, protože ten zvláštní účet ještě neexistoval, a navíc ministerstvo přesně vědělo, jaké částky byly hrazeny, a jedná se podle něj o přepjatý formalismus. Také uvedl, že v roce 2007 byla možnost krácení dotace a Rada si vybrala tuto možnost oproti odstoupení od Smlouvy, když usnesením ze dne 12.12.2007 schválila variantu a). Žalobce nevidí důvod, proč by měl být tento stav negován. Závěrem pak poukázal na to, že neobdržel žádnou sankci za nesprávné vedení účetnictví ze strany finančního úřadu.
63. Pokud jde o námitku týkající se neprovedení úhrady některých faktur ze zvláštního bankovního účtu, soud tuto námitku vypořádává níže, neboť žalobce neuvedl u jednání žádné nové skutečnosti a lze dospět k závěru, že svou původní námitku pouze rozvinul.
64. Zcela nově uplatněná je ale námitka týkající se usnesení Rady ze dne 12.12.2007, kterou soud posoudil jako podanou opožděně, neboť argumentace tímto usnesením, ani vyjádření nesouhlasu s jeho revokací se v podané žalobě neobjevuje. Podstatné je, že žalobce nevyužil ani možnosti dané mu soudem, a tuto námitku nevznesl ani, když byl soudem vyzván k doplnění žalobních námitek. Vzhledem k tomu, že žalobce tuto námitku uplatnil až při úplně posledním úkonu, řízení, tedy při závěrečné řeči, po uplynutí lhůty k podání žalobních námitek, nemohl ji soud posoudit jinak, nežli jako pozdě podanou a proto se touto námitkou nezabýval.
65. K námitkám vzneseným v žalobě soud uvádí, že žalobce v souvislosti s námitkou chybného vedení účetnictví, kterou soud vypořádal již pod body bodem 53. – 56., připomněl, že obdobně argumentoval (pravděpodobně v podaném rozkladu – poznámka soudu) v případě úhrady faktury č. 2005080 ze dne 7.12.2005, která dle tvrzení ministerstva financí nebyla uhrazena ze zvláštního účtu, z něhož měly být dle smlouvy jednak provedeny veškeré finanční operace. Královéhradecký kraj si ale musel být vědom toho, že jediným důvodem pro úhradu této faktury z jiného účtu bylo to, že zvláštní účet dosud nebyl zřízen. Měl navíc k tomu povolenou i výjimku.
66. Podle bodu 7.2. zřídil konečný uživatel zvláštní bankovní účet, jehož prostřednictvím se zavázal v bodu 7.3. provádět veškeré finanční operace související s akcí.
67. Podpisem každé ze smluv žalobce potvrdil, že v době podpisu již měl zvláštní bankovní účet zřízen. Proto je velmi překvapivé tvrzení žalobce, že měl jakousi blíže nespecifikovanou výjimku, neboť neměl zvláštní účet zřízen. Žalobce žádné konkrétní skutečnosti, které by jej opravňovaly k neplnění této podmínky neuvedl, proto má soud za to, že žalobce byl povinen podmínku stanovenou v bodu 7.3. Smlouvy 1 a 2 dodržet.

68. Ze správního spisu soud zjistil, že faktura č. 2005080 ze dne 7.12.2005 byla vystavena dne 7.12.2005 a dle ve spise založeného výpisu z bankovního účtu byla uhrazena až dne 26.5.2006, tedy v době, kdy již byla platná a účinná smlouva o financování akce, která nabyla účinnosti dne 26.1.2010. Žalobce byl tedy povinen při úhradě faktury postupovat dle Smlouvy a uhradit ji _____ ze zvláštního účtu, což neučinil. Pokud žalobce poukazuje na to, že obdržel výjimku zaplatit fakturu z jiného účtu, tak soud zdůrazňuje, že taková skutečnost ze správního spisu nevyplývá. Udělení výjimky popřel i Královéhradecký kraj ve svém vyjádření k podané žalobě a je nutno zdůraznit, že ani sám žalobce netvrdí, kdo a kdy mu tuto výjimku poskytl.
69. Na základě uvedeného má soud za to, že závěr žalovaného o porušení podmínky stanovené v bodu 7.3. Smlouvy 1 z důvodu, že žalobce neprovedl úhradu faktury č. 2005080 ze zvláštního bankovního účtu č. 35-6004530217/0100, a proto nelze úhradu této faktury považovat _____ za finanční operaci související s projektem, je správný a plně odpovídá obsahu správního spisu.
70. Žalobce pak ve velmi obecné rovině poukazuje na to, že „již zmíněná faktura č. 2005080, jakož _____ i ostatní faktury, jsou úplné a průkazné“, neboť je z nich zřejmý účel jejich vystavení.
71. Pokud žalobce poukazuje na úplnost a průkaznost „ostatních faktur“ nelze z této námitky zjistit, které faktury má žalobce na mysli a u kterých faktur měl tedy žalovaný ve svém hodnocení pochybit. Takto vznesená námitka je zcela obecná, a proto se soud omezil pouze na posouzení úplnosti a průkaznosti jediné žalobcem konkrétně specifikované faktury, kterou je již výše zmiňovaná faktura č. 2005080 ze dne 7.12.2005.
72. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný její neúplnost a neprůkaznost konstatoval proto, že na původně vystavené faktuře byla viditelná oprava jména odběratele (původně uvedené jméno J. P. bylo přelepeno a změněno na P. P.), a také proto, že jako účel fakturované částky je zde pouze uvedeno, že se jedná o fakturaci na základě mandátní smlouvy ze dne 24.10.2005.
73. Z bodu 7.5. Smlouvy 1 o financování akce, na jejímž základě byla uvedená faktura vydána, vyplývá jednoznačná povinnost žalobce vést účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., _____ o účetnictví a zajistit, aby doklady byly správné, úplné, průkazné, srozumitelné a obsahovaly účel fakturovaných částek a musí v nich být přesně specifikovány jednotlivé uznatelné náklady. Těmto požadavkům ale vystavená faktura neodpovídá, neboť účel fakturace – „na základě, mandátní smlouvy (zakázkové číslo zhotovitele 2005/BRO/03/023) podepsané dne 24.10.2005, nelze hodnotit jako konkrétní. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že teprve dotazem _____ u vystavitele faktury bylo zjištěno, že se jednalo o náklady výběrového řízení, což potvrzuje závěr žalovaného, že uvedený účel o důvodu fakturace nic nevypovídá. Námitka žalobce, že žalovaný nesprávně vyhodnotil, že z faktury nebyl zřejmý její účel, proto není důvodná. Přitom se soud neztotožnil s námitkou žalobce, že žalovaný postupoval formalisticky, neboť se nezabýval skutečným obsahem faktur. Z výše uvedeného totiž jednoznačně vyplývá, že to byl žalovaný, kdo zjišťoval skutečný účel vydané faktury, ačkoli doložit úplnou a srozumitelnou fakturu bylo povinností žalobce. Nesporným faktem pak zůstává, že žalobce některé faktury pozměňoval, když pozměňování některých faktur žalobce sám v podané žalobě připouští. Pozměňování faktur žalobcem pak v žádném případě nemůže svědčit o průkaznosti těchto účetních dokladů, a pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí

na vady, které způsobily neúplnost a neprůkaznost faktur, poukázal a učinil z toho závěry o porušení smluvních podmínek žalobcem, nelze tento postup žalovaného považovat za formalistický. Soud považuje znovu za nutné zdůraznit, že to byl žalobce, kdo žádal o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu, a bylo tedy jeho povinností dodržovat všechny stanovené podmínky. Je možné, že žalobci může hodnocení ze strany žalovaného o porušení podmínek připadat přísné. Žalobce se ale k jejich dodržování zavázal a proto nelze postup žalovaného, kdy konstatuje porušení povinnosti ze strany žalobce na základě učiněných zjištění považovat za formalistický.

74. V této souvislosti soud považuje za nutné zdůraznit to, co žalobce v podané žalobě opomíjí, a to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně odůvodnil, proč dospěl k závěru, že jednotlivé faktury nesplňují podmínky uvedené ve Smlouvách 1 a 2 a uvedl vždy, o jaké konkrétní podmínky se jedná. Zatímco žalobce v podané žalobě pouze obecně namítl, že „z předložených dokladů lze určit oprávněnost uplatňovaných nákladů projektu a lze je považovat za věrohodný obraz skutečného stavu, neboť jsou dostatečně úplné a průkazné a srozumitelné“, žalovaný se náležitostmi každé faktury, na základě které se žalobce domáhal proplacení dotace, podrobně zabýval a uvedl, v čem spatřuje její vadu, případně v čem žalobce pochybil. Kromě již výše zmíněné faktury č. 2005080, žalovaný např. k faktuře č. 1050304 uvedl, že byla ze zvláštního bankovního účtu uhrazena pouze částečně, neboť z tohoto účtu byl žalobce povinen uhradit i DPH a že předmětná faktura neobsahuje údaje o typu výtahu, ani jinak nespecifikuje účel fakturace. Dále pak např. k faktuře č. 1050390 žalovaný opět poukázal na to, že nebyla celá uhrazena ze zvláštního bankovního účtu a také, že část fakturovaných prací nebyla realizována subdodavatelem uvedeným v nabídce, ani nebyl doložen souhlas se změnou subdodavatelů, a navíc je k faktuře připojena faktura č. 2005060 vystavená společností X, která neobsahuje žádnou specifikaci fakturovaných stavebních prací, což způsobuje neúplnost a neprůkaznost uvedené faktury.
75. Soud by tak mohl pokračovat i u dalších faktur, jejichž náležitostmi se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Považuje to však za nadbytečné za situace, kdy žalobce v nyní podané žalobě proti konkrétním zjištěním uvedeným v rozhodnutí nevzněl vůbec žádné konkrétní námitky. Soud tedy s ohledem na výše uvedené a s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvádí, že námitku žalobce o tom, že „z každé z faktur byl zřejmý jejich účel vystavení“ a že faktury byly úplné a průkazné, neshledal důvodnou.
76. V další části žaloby k nerealizaci objektu SO-04 – zázemí kuchyně uvedl, že tento objekt nebyl nikdy zahrnut do prováděcí dokumentace stavby, objekt zázemí kuchyně řešil pouze umístění kontejneru pro komunální odpad a sklad brambor, stavbou na přilehlém pozemku hotelu. Vzhledem k tomu, že nastal problém s kapacitou parkovacích míst, byla stavba objektu zázemí kuchyně zrušena a plocha využita k parkování. Žalobce vyjadřuje přesvědčení, že nerealizování zázemí kuchyně nebylo podstatnou změnou smlouvy, ale jednalo se pouze o bezvýznamnou odchylku, která nemůže mít vliv na posouzení oprávněnosti přiznání dotací z hlediska její výše.
77. S tímto názorem nesouhlasí ani osoba zúčastněná na řízení, a důvodnou tuto námitku neshledal ani žalovaný, který odkázal na nabídkový rozpočet na stavební práce, který tvoří přílohu smlouvy o dílo č. 1, v němž je tento objekt uveden a zdůraznil, že pokud tento objekt neměl být realizován, měla být podle bodu 14.1 a 14.2 smlouvy o dotaci č. 1 změna předem oznámena a následně měl být uzavřen dodatek ke smlouvě.

78. Městský soud při posouzení této námitky vycházel ze zjištění, že mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení není sporné, že k realizaci objektu SO – 04 zázemí kuchyně skutečně nedošlo. Žalobce se k nerealizaci tohoto objektu vyjádřil například na schůzce u CEP dne 21.5.2008, jejímž předmětem byla kontrola závěrečného vyúčtování projektu, přičemž v zápisu ze schůzky je uvedeno, že „změny v projektu nejsou podle jeho názoru (názoru P. P. – pozn. soudu) závažného charakteru, neboť nerealizace objektu SO-04, který byl obsažen v žádosti, byl obsahem zadávacího řízení a následně i Smlouvy o dílo se zhotovitelem stavby, není pro něj podstatného charakteru, protože tento objekt neměl v úmyslu realizovat a proto nepovažoval ani za svoji povinnost tuto změnu v projektu hlásit. Dle jeho vyjádření se do Smlouvy o financování akce č. RN 58/06-GS/421/1860 dostal objekt SO-04 omylem.“ Na tento zápis z jednání odkazuje i Protokol o kontrole projektu č. 1 ze dne 9.7.2008.
79. Městský soud ze správního spisu zjistil, že součástí Smlouvy č. 1 je rozpočet projektu pro SROP a v bodu 5.4.5. tohoto rozpočtu projektu jsou uvedeny výdaje na stavbu zázemí kuchyně, z čehož jednoznačně vyplývá, že stavba zázemí kuchyně byla součástí projektu.
80. Podle bodu 8.1. Pokynů pro příjemce pomoci, verze 1.1 ze dne 24.8.2005, se jakákoli odchylka od Smlouvy o dotaci nebo od Smlouvy o dílo považuje za nedostatek v realizaci akce a nedodržení podmínek (podle bodu 1.3 smlouvy č. 1 jsou pokyny pro příjemce pomoci verze 1.1 nedílnou součástí této smlouvy).
81. V bodu 14.1. Smlouvy č. 1 je pak výslovně uvedeno, že jakékoliv změny v průběhu realizace akce oproti předloženému projektu je konečný uživatel povinen písemně ohlásit CEP nejpozději 40 dnů před vznikem změny. Podle bodu 20.3. této Smlouvy jakékoliv změny této Smlouvy lze provádět pouze formou písemných dodatků na základě vzájemné dohody obou smluvních stran.
82. Ze správního spisu se ale nepodává, že by mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení došlo k sepsání písemného dodatku, kterým by byla žalobcem tvrzená změna provedena. Navíc uzavření písemného dodatku o změně netvrdí ani žalobce, který naopak tvrdí, že se objekt kuchyně dostal do projektu omylem a neměl být realizován. Z tohoto důvodu Smlouva zůstala nezměněna a projekt měl být realizován v souladu s touto Smlouvou. Nelze přehlédnout ani to, že objekt zázemí kuchyně byl také součástí nabídkového rozpočtu na stavební práce, který tvoří přílohu Smlouvy o dílo č. 1 ze dne 5.12.20105. Podle článku XI. této Smlouvy o dílo se strany dohodly, že změnu i této smlouvy bylo možné provést jen písemným dodatkem, který potvrdí obě strany. Pokud tedy žalobce na svou obranu uváděl, že dodavatel stavebních prací byl o této změně informován ústně, nemůže ani toto tvrzení nic změnit na závěr, že žalobce porušil podmínky Smlouvy 1, neboť je s ohledem na smluvní ujednání jak ve Smlouvě č. 1, tak i ve Smlouvě o dílo č. 1, zcela irrelevantní. Soud proto neshledal důvodnou námitku žalobce, že šlo pouze o bezvýznamnou odchylku, o které nebyl povinen nikoho informovat. Přitom soud považuje za nutné zdůraznit, že z žádného ustanovení Smlouvy 1 nevyplývá, že by žalobce byl povinen hlásit pouze významné odchylky, když jak již výše uvedl, byl žalobce v souladu s ustanovením čl. 14.1. Smlouvy 1 povinen hlásit *jakékoliv* odchylky.
83. Pokud žalobce v této souvislosti namítá nepřiměřenost rozhodnutí žalovaného, který dle žalobce pouze z tohoto důvodu zamítl celý návrh na poskytnutí dotace, uvádí soud, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že důvodem pro zamítnutí návrhu byl odůvodněný závěr žalovaného o porušení celé řady smluvních podmínek ze strany žalobce

a nikoli pouze nerealizace objektu SO-04-zázemí kuchyně, která byla pouze jedním z důvodů. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný porušení podmínek žalobcem hodnotil jednak jednotlivě, ale také ve vzájemných souvislostech, což pak vedlo k zamítnutí podaného návrhu. Ani tato námitka proto není důvodná.

84. Žalobce dále poukazuje na to, že se na základě potvrzení o administraci žádosti o platbu projektu dle Smlouvy 1, které obdržel dne 27.4.2007, legitimně domníval, že „je všechno v pořádku a že dojde k výplatě“. Vzhledem k tomuto potvrzení o administraci žádosti postupoval proto ve svém druhém projektu zcela shodně jako v prvním.
85. Soud k této námitce žalobce zdůrazňuje, že Potvrzení o administraci žádosti v žádném případě není a nemůže být příslibem poskytnutí dotace, neboť pouze popisuje, v jaké výši jsou aktuálně kontrolovány výdaje. Navíc žalobci muselo být již v době, kdy potvrzení o administraci obdržel, známo, že „není všechno v pořádku“, neboť žalobce sice požádal dne 31.1.2007 o platbu, avšak na základě této žádosti byla dne 27.2.2007 provedena kontrola, která zjistila řadu nedostatků a žalobce byl vyzván k jejich vysvětlení a současně k doložení řady chybějících listin. Tedy minimálně na základě této kontroly mu muselo být jasné, že byly zjištěny nedostatky a aby mohlo dojít k výplatě dotace, musí vzniklé vady odstranit. Vzhledem k tomu, že žalobce tvrdí, že ve svém druhém projektu postupoval shodně, protože se legitimně domníval, že dělá vše dobře, soud zdůrazňuje, že po doručení Potvrzení o administraci, zcela v rozporu s žalobcovým tvrzením o bezchybnosti, byla u žalobce z důvodu, že nadále pochybení neodstranil, dne 28.5.2007 provedena další administrativní kontrola. Při této kontrole z důvodu nepředložení kompletní požadované dokumentace k vyúčtování projektu byla žalobci stanovena lhůta k doplnění a vysvětlení nedostatků. Další kontrola se konala dne 20.6.2007 a i při této byly zjištěny další nedostatky, k jejichž odstranění byl žalobce opět vyzván. Kromě jiného bylo zjištěno, že nebyla vůbec realizována stavba „zázemí kuchyně“. O zjištěných nedostacích a výhradách byl žalobce informován jak na schůzce s CEP dne 4.9.2007, tak i dopisem od CEP ze dne 31.10.2007. Z výše uvedeného je tedy patrné, že se žalobce nemohl na základě potvrzení o administraci legitimně domnívat, že mu bude dotace vyplacena. Naopak z uvedeného průběhu kontrol a jednání mezi žalobcem a CEP je jednoznačně patrné, že si žalobce musel být vědom toho, že neplní všechny podmínky stanovené ve Smlouvě č. 1. S ohledem na zjištěné nedostatky při kontrolách dne 27.2.2007 a 28.5.2007, při kterých byly žalobci opakovaně vytýkány nejasnosti a nedostatky v dokumentaci a ve vyúčtování prvního projektu, je proto pro soud velmi překvapivé tvrzení žalobce, který uvedl, že při dodělávání druhého projektu postupoval obdobným způsobem, neboť „považoval celý dosavadní postup (týkající se prvního projektu) ve své administraci za správný“. Ani tuto námitku legitimního očekávání vyplacení dotace proto soud důvodnou neshledal.
86. Žalobce dále namítá, že upozornil žalovaného na obsah „Pokynů pro příjemce“ (kapitola 4.2.), ve kterém je stanoveno, že poté co konečný uživatel odevzdá závěrečnou zprávu CEP, následuje tento postup:
- CEP do třiceti pracovních dnů po obdržení závěrečné zprávy provede kontrolu zprávy, zároveň provede kontrolu vyúčtování. V případě nesrovnalostí žádá písemně konečného uživatele o doplnění, či opravu údajů, které je konečný uživatel povinen dodat do 320 pracovních dní, v tomto případě je přerušena lhůta pro provádění kontroly závěrečné zprávy

– CEP sdělí konečnému uživateli po odsouhlasení závěrečné zprávy výsledek kontroly a vyzve ho k zaslání poslední žádosti o platbu. Po obdržení žádosti o platbu CEP vystaví žádost o proplacení výdajů akce, na jejímž základě vyhotoví osvědčení o provedené práci.

Žalobce zdůrazňuje, že tento postup splněn nebyl a ministerstvo financí se touto otázkou nezabývalo, ačkoli se jí zabývat v rámci své rozhodovací pravomoci mělo.

87. Pokud žalobce uvádí, že žalovaného upozornil na obsah „Pokynů pro příjemce“, není z toho patrné, kdy a jakým způsobem. V žalobě podané k okresnímu soudu tak neučinil a vzhledem k tomu, že tímto návrhem, jak soud již výše uvedl, vymezil žalobce předmět řízení, nelze žalovanému vytýkat, že se v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval tím, zda bylo postupováno správně právě podle článku 4.2. Pokynů pro příjemce. Pokud bychom na tento argument žalobce přistoupili, museli bychom dovodit, že se žalovaný měl zabývat z úřední povinnosti tím, zda byly v řízení o poskytnutí dotace splněny všechny jednotlivé body Pokynů pro příjemce pomoci, což soud s ohledem na rozsáhlost tohoto dokumentu považuje za absurdní. Sporné řízení je řízení návrhové, a proto byl žalobce povinen ve svém návrhu uvést, v čem spatřuje pochybení Královéhradeckého kraje, aby se mohl žalovaný touto námitkou zabývat. Pokud tak neučinil, nemůže se nyní u soudu domáhat nápravy tím, že bude tvrdit, že žalovaný na „upozornění“ z jeho strany nereagoval. Námitku, že se žalovaný nezabýval právě tímto postupem, proto soud neshledal důvodnou.
88. Soud považuje pro úplnost poukazuje na to, že žalobce vytýká žalovanému, že se nezabýval ustanovením, které se týká ukončení realizace akce, tedy kapitolou 4.2., a popisuje postup (popsán v bodu 73. tohoto rozsudku), který následuje po té, co konečný uživatel odevzdá Závěrečnou zprávu CEP, avšak tento postup není v kapitole 4.2. upraven ani v jedné z verzí Pokynů pro příjemce, které jsou součástí správního spisu. Není proto patrné v které části těchto Pokynů je postup upraven, ani jaké je jeho skutečné znění.
89. Žalobce upozornil také na to, že dne 20.6.2007 se dostavil za účelem provedení průběžné monitorovací kontroly u žalobce jako žadatele o finanční podporu z grantových schémat společného regionálního programu ROP Ing. K. V., ten se ale nezajímal vůbec o monitorovací ukazatele, o provoz hotelu, zaměstnanost, obsazenost a celkový smysl konané akce.
90. Z této námitky není patrné, co konkrétně žalobce vytýká žalovanému, soud proto pouze uvádí, že se k této námitce vyjádřila osoba zúčastněná na řízení, která uvedla, že Ing. K. V. se jako stavební technik v rámci monitorovací kontroly v souladu se zadáním zaměřil na technické parametry, kvalitu a dokladování výstupů akce (což jsou mj. i počty vytvořených lůžek). Závěrem pak uvedl, že naplnění monitorovacích ukazatelů akce bylo kontrolováno pracovníky CEP a kraje. S ohledem na obecnost námitky, soud toto vysvětlení ze strany osoby zúčastněné na řízení považuje za dostatečné.
91. Žalobce vytýká ministerstvu, že se nezabývalo vůbec čl. XVI Smlouvy 1 a Smlouvy 2 a bez dalšího přikročilo k zamítnutí dotace jako celku, aniž by se zabývalo též možnostmi zkrácení dotace, když hlavním záměrem udělení dotace bylo podpořit rozvoj cestovního ruchu a podpořit modernizaci a rozšíření ubytovacích kapacit v Královéhradeckém kraji a smysl dotace byl rekonstrukcí hotelu zcela naplněný. Nepřiznání dotace ani v ponížené výši považuje za zcela nepřiměřené.

92. K této námitce soud v první řadě zdůrazňuje, že žalovaný ve správním řízení řešil spor z veřejnoprávních smluv, jejichž stranami byl žalobce a osoba zúčastněná na řízení, a jejichž předmětem bylo poskytnutí dotace. Jak soud již výše uvedl, žalovaný v rámci správního řízení rozhodoval o návrhu, který podal žalobce, tedy řešil otázku, zda je důvodný návrh žalobce proti Královéhradeckému kraji na zaplacení požadované částky. Nerozhodoval ale o poskytnutí dotace a nemohl proto tedy ani rozhodovat dle článku XVI. Smluv o částečném zkrácení dotace, neboť podle tohoto podle bodu 16.1. o částečném zkrácení dotace rozhoduje konečný příjemce, kterým byl Královéhradecký kraj, a nikoli žalovaný. Pokud svou námitkou žalobce mínil vytknout žalovanému, že zamítl celý návrh a nepřiznal mu ani část požadovaných peněz, odkazuje soud na již výše uvedené odůvodnění, ve kterém konstatoval, že žalovaný se k návrhu žalobce zabýval velmi podrobně otázkou, zda v návrhu uvedené faktury, na základě nichž žalobce požadoval částku 4 995 982,20 Kč s příslušenstvím vyplatit, byly vystaveny zcela v souladu s podmínkami uvedenými ve Smlouvách 1 a 2 či nikoli. Žalovaný svůj závěr o zamítnutí podaného návrhu řádně odůvodnil. Ani námitku nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí proto soud důvodnou neshledal.
93. Pokud pak závěrem žalobce vytýkal žalovanému, že se nezabýval skutečností, že se jednalo o nepodstatné pochybení, které mohlo být na základě výzvy Královéhradeckého kraje napraveno, pokud by byla v rámci kontroly tato pochybení řádně a včas vytýkána a žalobce byl vyzván k odstranění těchto vad, soud poukazuje na to, že žalobce námitku, že se jednalo o nepodstatné pochybení, i námitku, že měl být vyzván k odstranění vad, uplatnil v jiné části žaloby a soud oběma námitky již vypořádal. Proto nyní na své výše uvedené odůvodnění odkazuje.
94. Městský soud zamítl návrhy na doplnění dokazování výsledky svědků. Soud při rozhodování ve správním soudnictví vychází z obsahu spisového materiálu a ze skutkových okolností, které tu byly v době rozhodování správního orgánu. Při posuzování této věci dospěl k závěru, že by navrhované dokazování překročilo rámec přezkumu správního rozhodnutí soudem, neboť správní soud v tomto řízení může pouze doplnit již provedené důkazy, případně některé z již provedených důkazů zopakovat, nikoli však provádět takové nové důkazy, jejichž provedením by nahrazoval činnost správního orgánu tak, jak by tomu bylo v projednávané věci.
95. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
96. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.
97. Pokud jde o náklady řízení osoby zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí soudu o jejich náhradě. Podle ustanovení § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze jí dal možnost uplatnit v probíhajícím řízení její právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. února 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.